

إثنا عشر رسالة

[105] از مراسیل فقیه است نظر رسول الله صلی الله علیه و آله إلى الرجل طویل اللحية فقال ما كان على هد الوهيا من لحيه فبلغ الرجل ذلك فهباء من لحيه بين اللحيتين ثم دخل على النبي صلی الله علیه و آله فلما راه قال هكذا فافعلوا هيا بتشديد يا میان ها وهمزه از تهیه بمعنی اصلاح واستعمال ان بلام ومن مسموع است ولحين تثنیه مانند الیسین در تثنیه إلیه در بعضی از نسخ لحيئى مكتوبست یعنی رسول الله صلی الله علیه و آله را نظر افتاد بر مردی طویل اللحية پس فرمود این مرد را چه مضرت رسد اگر لحيه خود را اصلاح کند و چیزی از موی آن بگیرد پس آنچه سید الرسل فرموده بود بآن مرد رسید و اصلاح کرده لحيه خود را میانها طویل وقصر ومتوسط ساخت وبعد از ان داخل مسجد نبی صلی الله علیه و آله شد چون سید المرسلین او را بهیئت اصلاح دید فرمود انچنین می باید همه چنین کنید وبالجملة طول لحيه داب یهود وحلق وجز رای مجوس واقتصاد سنت دین اسلام است عامه محدثین اهل سنت در اصول صحاح خود روایت کرده اند که در مشاجره که میان عایشه وعثمان گذشت در اوایل خلافت بعثمان عایشه گفت انما سماك النبي عليه السلام
